

Sygnatura akt **VII W 269/14**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Wołowie w składzie:

Przewodniczący SSR Tomasz Paprocki

Protokolant Edyta Lickiewicz

po rozpoznaniu w dniach 12 lutego 2015 r. i 2 kwietnia 2015 r.

sprawy

E. S., syna T. i F. z domu G., urodzonego w dniu (...) w W.

obwinionego o to, że

w dniu 30 maja 2014 r. w miejscowości I., powiat W. kierując pojazdem m-ki R. (...) o nr rej. (...) nie zastosował się do ograniczenia prędkości w obszarze zabudowanym do 50 km/h i przekroczył dozwoloną prędkość jadąc 80 km/h,

tj. o czyn z art. 92a kw

I. uznaje obwinionego E. S. za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego wykroczenie z art. 92a kw i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę grzywny w wysokości 250 zł (dwustu pięćdziesięciu złotych);

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i § 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001 roku w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 (stu) złotych, a na podstawie art. 119 kpw w związku z art. 617 kpk i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w kwocie 30 (trzydziestu) złotych.

Sygn. akt **VII W 269/14**

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 maja 2014 r. około godz. 18.50 E. S. poruszał się samochodem marki R. (...) o numerze rej. (...).

Dojeżdżając do miejscowości I. E. S. nie zmniejszył prędkości i poruszał się z prędkością 80 km/h w terenie zabudowanym, w którym obowiązywała dozwolona maksymalna prędkość 50 km/h.

W wyniku powyższego został zatrzymany do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy policji.

Dowód:

- notatka urzędowa, k. 1,

- wyjaśnienia E. S., k. 25,

- zeznania W. W., k. 6, 26

- zeznania P. K., k. 12, 26.

W toku postępowania wyjaśniającego i sądowego E. S. nie przyznał się do popełnienia zarzuczonego mu wykroczenia i złożył wyjaśnienia przed sądem.

Sąd zważył:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego wina, sprawstwo i okoliczności popełnienia przez obwinionego czynu opisanego w wyroku nie budziły wątpliwości.

Ustalając stan faktyczny sąd oparł się na dowodach w postaci wyjaśnień obwinionego i zeznań świadków.

Dowodom w postaci zeznań świadków dano wiarę w całości, bowiem wzajemnie się one uzupełniały i potwierdzały tę samą wersję wydarzeń.

Nie dano wiary wyjaśnieniom obwinionego, w których stwierdzał, że nie przekroczył dozwolonej prędkości, a ujawnienie tego przekroczenia miało być wynikiem niewłaściwego pomiaru.

Podawane przez obwinionego w wyjaśnieniach okoliczności nie zostały potwierdzone żadnym innym dowodem. Ponadto taką wersję wydarzeń obwiniony ujawnił dopiero przed sądem.

Twierdzenia obwinionego o rzekomym pomiarze jego prędkości z odległości przekraczającej długość miejscowości I., czy też o „speszeniu się” policjanta, stanowiły zdaniem sądu swobodną interpretację wydarzeń.

Brak jest podstaw ku temu, aby uznać, że podawany przez obwinionego czas, jaki miał być mu okazany na radarze, potwierdzał dokonanie niewłaściwego pomiaru. Oczywistym jest bowiem, że od pomiaru do zatrzymania się pojazdu i okazania radaru kierowcy mogła upłynąć jedna minuta i czterdzieści sekund.

Sprawstwo i winę obwinionego potwierdzała treść notatki urzędowej sporządzonej przez policjantów, a przedstawiona tam wersja wydarzeń, wskazująca na przekroczenie prędkości przez obwinionego, znalazła odzwierciedlenie w spójnych i logicznych zeznaniach policjantów.

Tym samym sąd uznał, że obwiniony dopuścił się popełnienia wykroczenia z art. 92a Kodeksu wykroczeń, zagrożonego karą grzywny.

Wykroczenie, którego dopuścił się obwiniony, uznać należy za społecznie wysoko szkodliwe.

Sąd uznał zatem, że właściwą reakcją na czyn obwinionego będzie wymierzenie kary 250 zł grzywny. Taka kara może zdaniem sądu skłonić obwinionego do nie przekraczania w przyszłości dozwolonej prędkości.

Ponieważ obwiniony prowadzi działalność gospodarczą i uzyskuje regularne dochody, obciążono go kosztami sądowymi i opłatą.